

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 09/2026 van 23 januari 2026

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *betreffende de regeling van een tijdelijk wettelijk kader inzake de uitvoering van de straf onder elektronisch toezicht, de probatiestraf, de werkstraf, de probatieopschorting, het uitstel en het probatie-uitstel, de bijkomende straf bedoeld in artikel 50 van het Strafwetboek en bepaalde straffen opgelegd aan rechtspersonen en tot wijziging van het Wetboek van strafvordering en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten met het oog op de inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek* (CO-A-2025-226)

Originele versie

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Annelies Verlinden, Minister van Justitie, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 23 december 2025;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 23 januari 2026 het volgende advies uit:

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 23 december 2025 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een voorontwerp van *wet betreffende de regeling van een tijdelijk wettelijk kader inzake de uitvoering van de straf onder elektronisch toezicht, de probatiestraf, de werkstraf, de probatieopschorting, het uitstel en het probatie-uitstel, de bijkomende straf bedoeld in artikel 50 van het Strafwetboek en bepaalde straffen opgelegd aan rechtspersonen en tot wijziging van het Wetboek van strafvordering en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten met het oog op de inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek* (hierna: het ontwerp).
2. Het volgt uit de Memorie van toelichting dat het ontwerp enerzijds beoogt een tijdelijk kader¹ in te stellen voor de uitvoering van bepaalde straffen met het oog op de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek² (hierna: nSw.), en anderzijds ook een aantal wijzigingsbepalingen omvat teneinde de wet van 17 mei 2006 *betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekend rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten* (hierna: de wet van 17 mei 2006) te alignereren op het nieuwe Strafwetboek. Zulks vereist eveneens een wijziging van het Wetboek van strafvordering (hierna: Sv.).

¹ Wat het tijdelijk karakter van de onderhavige regelgeving betreft voorziet de Memorie van toelichting: "*Reeds snel na mijn aantreden op 3 februari 2025 werden twee bijeenkomsten georganiseerd, de ene met de experts Strafwetboek, een andere met de covoorzitters van de Commissie Strafwetboek. Hieruit bleek dat de vooropgestelde timing om een ambitieus Strafwetboek uit te werken met ruime terreinconsultatie, niet volstaat om voor het verstrijken van de termijn van twee jaar na de publicatie van het nieuw Strafwetboek in het Belgisch Staatsblad, een ontwerp van Strafwetboek uit te werken, laat staan een gestemd Strafwetboek. Immers, indien men wenst dat dit in werking zou kunnen treden op de dag van inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, moet van de voorziene uitwerkingstermijn nog de tijd worden afgetrokken om de formele adviesprocedures te kunnen doorlopen en de parlementaire besprekingen te kunnen afronden. (...) Het Regeerakkoord voorziet weliswaar dat de werkzaamheden rond het opstellen van het nieuwe Strafwetboek worden verdergezet zodat die gelijktijdig met het nieuwe strafwetboek in werking kan treden. In dat kader wordt er sneller werk gemaakt van het hervormen en het professionaliseren van de probatiecommissie, feit is dat ik bij mijn aantreden heb moeten vaststellen dat dergelijke timing onwerkbaar is om dergelijk omvattend werk binnen de vooropgestelde timing af te werken. (...) Voor de voorbereiding van het nieuwe Strafwetboek hebben we jaren de tijd genomen en dit heeft geleid tot wat nu op tafel ligt: een modern en doordacht nieuw Strafwetboek. Ik meen dat we deze kans ook moeten geven aan de strafuitvoering zodat we een doordachte strafrechtssketen krijgen en de strafuitvoering niet weer, door tijdsdruk, het kneusje van de strafrechtssketen blijft, (...).*" Daarnaast ook: "*Wat van belang is, is dat op het moment van de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek er ook een regelgeving is die de uitvoering van de straffen van het nieuwe Strafwetboek regelt, die tevens van toepassing is op de uitvoering van het 'pakket' straffen dat in uitvoering is of nog uit te voeren maar uitgesproken onder het regime van het huidige Strafwetboek op 8 april 2026, en die ook uitvoeringsmaatregelen voorziet voor straffen die in het huidige Strafwetboek niet bestaan.*"

² Ter verduidelijking van de *ratio legis* van het ontwerp voorziet de Memorie van toelichting: "*Het Boek I van het nieuwe Strafwetboek omvat een aantal bepalingen inzake de strafuitvoering, net zoals het huidige Strafwetboek. In antwoord op de vraagstelling van de Raad van State naar de opportuniteit hiervan, wordt in de toelichting bij Boek I van het nieuwe Strafwetboek aangegeven dat het opportuun is om deze regels toch te behouden in Boek I omdat ze onmiddellijk gelinkt zijn aan de straf zelf en het voor de rechtsonderhorigen essentieel is om de algemene strekking van de straf te kennen en te weten hoe de straf werkt. Indien later, in het kader van het ontwerp van Wetboek van Strafwetboek zou blijken dat het coherent is deze regels daar op te nemen, dan kunnen zij nog altijd in Boek I van het Strafwetboek worden geschrapt.*"

3. De algemene doelstelling van het ontwerp bestaat er aldus in de rechtszekerheid te garanderen in het kader van de noodzakelijke opvolging en controle van de uitvoering van bepaalde straffen opgelegd aan natuurlijke personen of rechtspersonen.
4. Wat de verwerking van persoonsgegevens betreft voorziet het ontwerp in een nieuwe uitvoeringsregeling voor het verblijfs-, plaats- of contactverbod (artikel 50 nSw.) indien dit opgelegd wordt samen met een vrijheidsbeperkende hoofdstraf, een vermogensstraf of in de plaats van een hoofdstraf (artikelen 19 tot 22 van het ontwerp), evenals voor de probatiestraf en de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap opgelegd ten aanzien van rechtspersonen (artikelen 23 tot 36 van het ontwerp). Deze zullen een gegevensuitwisseling noodzaken tussen de gerechtelijke actoren en, in voorkomend geval, de diensten van de gemeenschappen, de politionele instanties en de FOD Financiën. In de wet van 17 mei 2006 wordt de bevoegdheid ingeschreven voor de strafuitvoeringsrechter inzake de materie van samenloop. Voor wat betreft de andere straffen (straf onder elektronisch toezicht, probatiestraf, werkstraf, probatieopschorting en probatieuitstel) wordt een nieuw tijdelijk wettelijk kader geënt op het bestaande kader, waarbij de aanvrager stelt dat de gegevensuitwisseling in die zin niet nieuw is, vermits de oude regeling ongewijzigd wordt overgenomen.

II. Onderzoek ten gronde

a. Voorafgaandelijke opmerkingen

5. De Autoriteit merkt op dat krachtens artikel 4, §1, tweede lid WOG de verwerkingen die door de gerechtelijke overheden (waaronder inbegrepen het openbaar ministerie) worden gesteld in het kader van hun gerechtelijke taken (waaronder begrepen de beslissingen inzake de uitvoering van de straf onder elektronisch toezicht, de probatiestraf, de werkstraf, de probatieopschorting, het uitstel en het probatie-uitstel, de bijkomende straf bedoeld in artikel 50 van het Strafwetboek en bepaalde straffen opgelegd aan rechtspersonen) buiten de controlebevoegdheid van de Autoriteit vallen. De in dit kader gestelde verwerkingen van persoonsgegevens vallen onder het toepassingsgebied van Titel 2 WVG (inzake de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens door de bevoegde overheden met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid) dat in de omzetting van de Politie- en Justitierichtlijn (EU) 2016/680 voorziet.

6. Desalniettemin brengt de Autoriteit in herinnering, zoals uitvoerig toegelicht in de punten 7 – 14 van het advies nr. 77/2020³ (en naderhand bevestigd in het advies nr. 163/2023⁴), dat *"deze uitsluiting van de bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit ten aanzien van verwerkingen die verband houden met gerechtelijke taken (...) betrekking [hebben] op de "controle" over de "verwerkingen" op dit gebied, teneinde de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht te waarborgen, en niet op "elke bevoegdheid" van de Autoriteit met betrekking tot strafzaken in het algemeen. De bevoegdheid om advies uit te brengen over wetgeving, die, zoals inzake het geval is (...) een centrale functie inneemt in de strafrechtelijke taken, wordt met andere woorden niet uitgesloten."*
7. De adviesverstrekking heeft immers geen betrekking op de controle van de verwerking van persoonsgegevens door het openbaar ministerie of de hoven of rechtbanken, doch op handelingen gesteld door de wetgevende macht, in uitvoering van zijn wetgevende functie. Ten tweede heeft de uitoefening van deze adviesbevoegdheid geen impact op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht bij de uitoefening van haar gerechtelijke taken.
8. Zulks laat aan de Autoriteit evenwel de gelegenheid eraan te herinneren dat het positief recht geen enkele autoriteit aanwijst die bevoegd is om de naleving van de regels inzake gegevensbescherming te controleren waarvoor de gerechtelijke overheden – *in casu* de hoven en rechtbanken (met inbegrip van de strafuitvoeringsrechter) en het openbaar ministerie – als verwerkingsverantwoordelijken optreden. Dit vormt een wezenlijke leemte in het Belgische recht, die nadere invulling behoeft en waarbij de geplande totstandkoming van een nieuw Strafwetboek een aangewezen opportuniteit biedt.
9. Tot slot ook brengt de Autoriteit in herinnering dat dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten krachtens de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.⁵

³ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-77-2020.pdf>.

⁴ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-163-2023.pdf>.

⁵ Zie in dat kader bijvoorbeeld HvJ-EU, 9 november 2010, C-92/09 en C-93/09 (Volker und Markus Schecke GbR en Hartmut Eifert v. Land Hessen).

b. Analyse van het ontwerp en rechtskader voor de tenuitvoerlegging van straffen

10. Zoals aangegeven door de aanvrager wordt het nieuwe (tijdelijke) wettelijke kader voor de tenuitvoerlegging van de straf onder elektronisch toezicht, de probatiestraf, de werkstraf, de probatieopschorting en het probatieuitstel integraal geënt op de regelgeving zoals die vandaag nog geldt. Daartoe hernemen de artikelen 3 – 17 van het ontwerp een aantal bepalingen uit het (oud) Strafwetboek en de wet van 29 juni 1964 *betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie* (hierna: de probatiewet). Deze bepalingen zullen bij de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek worden opgeheven, aangezien de wetgever voornemens is de probatiecommissie af te schaffen en haar bevoegdheden integraal over te hevelen naar de strafuitvoeringsrechter. Aangezien evenwel het nieuwe Strafwetboek nog niet is aangenomen, is het noodzakelijk de bestaande regels tijdelijk te bestendigen, teneinde de rechtszekerheid te waarborgen en de aldus ontstane normatieve lacune te ondervangen.
11. Het ontwerp voorziet daarnaast in een uitvoeringsregeling voor het nieuwe verblijfs-, plaats- of contactverbod (artikel 50 nSw.) en de specifieke straffen toepasselijk op rechtspersonen overeenkomstig de artikelen 56 en 57 nSw. (respectievelijke de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap en het verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het voorwerp uit te oefenen (de probatiestraf)) (zie in dat verband evenwel punt 9). De analyse van het ontwerp leert dat hoewel het om nieuwe straffen gaat, deze niet tot gevolg hebben dat er sprake is van een ruimere of meer verregaande verwerking van persoonsgegevens dan deze die op heden reeds plaatsvindt in het kader van de tenuitvoerlegging van de bestaande straffen waarvoor de huidige regels inzake tenuitvoerlegging in principe blijven gelden (of worden hernomen).
12. inzake het rechtskader voor de tenuitvoerlegging van straffen moet in het bijzonder gewezen worden op artikel 569 Sv.⁶ en de artikelen 721 en 725 *bis*/1 – 725 *ter* Ger. W.⁷ Daarnaast dient ook rekening te worden gehouden met de bepalingen neergelegd in de probatiewet (en het koninklijk besluit van 9 november 1964 *betreffende de werkwijze van de probatiecommissies*), de wet van 17 mei 2006, de wet van 5 augustus 1992 *op het politieambt*, alsook de regionale regelgeving die van toepassing is op de Justitiehuizen en de overige (gedecentraliseerde) bevoegde diensten die belast zijn met de opvolging en de uitvoering van bepaalde straffen. Zie daartoe met name artikel

⁶ Artikel 569 Sv vormt het centrale wettelijke kader voor de verwerking van persoonsgegevens in de strafrechtelijke keten. Het regelt de oprichting van het Centraal Register van Strafdossiers en beschrijft de doeleinden van deze geïnformatiseerde databank, de opgenomen gegevens, de personen en actoren die er toegang toe hebben en de maximale bewaartermijnen. Daarnaast worden de beheerder en de verwerkingsverantwoordelijke van het register aangewezen, en voorziet het artikel in sancties voor onrechtmatige toegang of oneigenlijk gebruik van het register.

⁷ Artikel 721 Ger. W. regelt het dossier van de rechtspleging dat akten, processen-verbaal, adviezen, volmachten en inventarissen van stavingstukken bevat, met een door de griffier bijgehouden inventaris van neergelegde stukken. Deze dossiers van de rechtspleging worden opgenomen in het Centraal register van dossier van de rechtspleging overeenkomstig artikel 725 *bis*/1 Ger. W., dat naar analogie met artikel 569 Sv. de doeleinden, toegang, beheer en verantwoordelijkheid, beveiliging en bewaartermijnen van dit register regelt.

6, §1, III, van de bijzonder wet van 8 augustus 1980 *tot hervorming der instellingen in samenlezing met het decreet van 26 april 2019 houdende de justitiehuisen en de juridische eerstelijnsbijstand* (Vlaams gewest) en het decreet van 5 oktober 2023 *tot invoering van het Wetboek voor gemeenschapsjustitie* (Frans gewest) waaruit volgt dat de Justitiehuisen (en de daaraan gelieerde diensten) als kerntaak hebben de persoonsgebonden omkadering met betrekking tot gerechtelijke procedures en beslissing en daartoe instaan voor de gecoördineerde en geïntegreerde omkadering van verdachte, beschuldigde, beklaagde, in verdenking gestelde, veroordeelde en geïnterneerde personen en voor de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van personen (waaronder de slachtoffers).

13. Naar analogie met hetgeen uiteengezet in punt 12 van het advies nr. 17/2025⁸, is de Autoriteit in de onderhavige context van oordeel dat, rekening houdend met de in de bovengenoemde regelgeving ingeschreven procedurele waarborgen, de verwerkingen die door de gerechtelijke overheden worden gesteld in het kader van de strafuitvoering gerechtvaardigd zijn en een legitiem doeleinde nastreven. Zulks doet uiteraard geen afbreuk aan de in datzelfde advies gemaakte opmerkingen inzake de noodzaak om de regionale regelgeving te wijzigen zodanig dat in een passend kader wordt voorzien voor de organisatie van het elektronisch toezicht op de naleving van een verblijfs-, plaats- of contactverbod.
14. Gelet aldus op het feit dat er geen sprake is van wezenlijke wijzigingen aan de onderliggende verwerkingen van persoonsgegevens (ook niet voor wat betreft de nieuwe straffen, die immers geënt worden op de bestaande operationele structuren inzake samenwerking en gegevensoverdrachten tussen de verschillende gerechtelijke actoren⁹), en dat het ontwerp in beginsel slechts een tijdelijk kader poogt te bieden in afwachting van een nieuw Strafwetboek, is een diepgaande analyse van de huidige verwerkingsmodaliteiten door de gerechtelijke overheden en de overige instanties en diensten in de onderhavige context niet aan de orde. De bepalingen van het ontwerp stellen immers louter de procedures vast voor de tenuitvoerlegging van de geviseerde straffen, doch voorzien niet in de wijziging van de bepalingen die de in dat verband gestelde gegevensverwerkingen reguleren. Het is om deze redenen dat dit advies zich niet ten gronde uitspreekt over alle verwerkingen waarop het ontwerp alludeert (in het bijzonder de mededeling van beslissingen van het openbaar ministerie of van de probatiecommissie aan de politiediensten en de bevoegde instanties van de gemeenschappen in het kader van een wijziging van de modaliteiten van een straf onder elektronische toezicht, een

⁸ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-17-2025.pdf>.

⁹ Opnieuw kan worden benadrukt dat, hoewel het nSw. enkele nieuwe strafmodaliteiten introduceert, deze niet leiden tot een kwalitatieve noch kwantitatieve verruiming van de verwerking van persoonsgegevens. De verwerkingsdoelstellingen, de aard en categorieën van de verwerkte gegevens, de betrokken categorieën van personen, alsook de modaliteiten van gegevensdoorgifte en de toepasselijke bewaartermijnen, blijven immers functioneel ongewijzigd en sluiten nauw aan bij de reeds bestaande verwerkingskaders die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging van straffen.

probatiestraf of een werkstraf). Deze gegevensverwerkingen worden immers omkaderd door de in punt 12 opgesomde regelgeving.

15. Gelet daarentegen op de aard en de draagwijdte van het toekomstige Strafvueroeringswetboek benadrukt de Autoriteit dat de ontwikkeling daarvan wel degelijk een diepgaande en structurele analyse van de verwerking van persoonsgegevens vereist. In tegenstelling immers tot het voorliggende ontwerp, dat louter een tijdelijk en procedureel kader biedt en geen wezenlijke wijzigingen aanbrengt aan de bestaande verwerkingsmodaliteiten, zal een nieuw Strafvueroeringswetboek noodzakelijkerwijs aanleiding geven tot een hertekening van de volledige strafvueroeringsketen, met inbegrip van de rollen en verantwoordelijkheden van de verschillende gerechtelijke, administratieve en regionale actoren, de onderlinge gegevensstromen en de gebruikte opvolgings- en toezichtmechanismen. Dergelijke hervormingen impliceren een herijking van de rechtsgrond en vereisen bijgevolg dat van meet af aan wordt voorzien in passende en specifieke waarborgen ter bescherming van de betrokkenen, overeenkomstig de Politie- en Justitierichtlijn (EU) 2016/680, de WVG, en, in voorkomend geval, de Algemene Verordening Gegevensbescherming, teneinde te waarborgen dat de beoogde hervorming niet enkel operationeel coherent is, maar tevens voldoet aan de vereisten van gegevensbescherming en rechtszekerheid.
16. Wat tot slot de tenuitvoerlegging van het nieuwe verblijfs-, plaats- of contactverbod betreft, volgt het uit artikel 19 van het ontwerp dat de strafvueroeringsrechter bevoegd wordt om zich uit te spreken over mogelijke wijzigingen aan een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot een dergelijke straf, voor zover er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan die betrekking hebben op recidivegevaar of op het risico de veroordeelde de slachtoffers zou lastigvallen in lijn met hetgeen daartoe wordt voorzien in de wet van 17 mei 2006. De zaak wordt bij de strafvueroeringsrechter aanhangig gemaakt op een met redenen omkleed schriftelijk verzoek van de veroordeelde of op vordering van het openbaar ministerie.
17. Bovendien, indien uit de in kracht van gewijsde gegane veroordeling blijkt dat de straf werd opgelegd in het belang van bij naam genoemde slachtoffers, worden zij door de griffie van de strafvueroeringsrechtbank op de hoogte gebracht van het verzoek of de vordering, en worden zij verzocht om eventuele opmerkingen schriftelijke mee te delen.¹⁰ Wanneer vervolgens een hoorzitting wordt georganiseerd kan ook het slachtoffer worden gehoord.

¹⁰ Ter verduidelijking kan op de volgende passage uit de Memorie van toelichting worden gewezen: *"In het huidige kader van de uitvoering van de vrijheidsbeperkende straffen (straf onder elektronisch toezicht, probatiestraf en werkstraf) is geen dergelijke mogelijkheid voorzien voor slachtoffers om te vragen te worden gehoord, te worden geïnformeerd of slachtoffergerichte voorwaarden te formuleren. Deze tweedeling vloeit voornamelijk voort uit het feit dat in het kader van de uitvoering van voornoemde vrijheidsbeperkende straffen, de veroordeelde zijn straf uitvoert zonder van zijn vrijheid te zijn beroofd. De mogelijkheid dat het slachtoffer de veroordeelde 'ontmoet' op straat is inherent aan deze straffen die in de gemeenschap worden uitgevoerd. Deze situatie blijft ook in het kader van het nieuwe Strafwetboek bestaan. Het is dus gepast een mogelijkheid te geven aan het slachtoffer om hier desgewenst bij betrokken te zijn.*

18. Artikel 21 tot slot voorziet dat het vonnis van de strafuitvoeringsrechter per aangetekende zending ter kennis wordt gebracht van de veroordeelde en schriftelijke ter kennis gebracht van het openbaar ministerie bij de strafuitvoeringsrechtbank. De beslissing tot wijziging van de straf (bedoeld in artikel 50 nSw.) wordt vervolgens meegedeeld aan de korpschef van de verblijfplaats van de veroordeelde, aan de nationale gegevensbank bedoeld in artikel 44/2 van de wet van 5 augustus 1992 *op het politieambt*, de probatiecommissie ingeval de bijkomende straf is opgelegd samen met de probatiestraf of een werkstraf, aan de dienst van de gemeenschappen, bevoegd voor het elektronisch toezicht (in het geval de straf is opgelegd onder elektronisch toezicht), en aan de directeur van het justitiehuis van de verblijfplaats van het slachtoffer (daar het uiteraard noodzakelijk is om de instanties die bevoegd zijn voor de opvolging van de hoofdstraf op de hoogte te brengen van gebeurlijke wijzigingen).
19. Deze stukken (het verzoekschrift, de vordering, het vonnis (en de beslissing) en, in voorkomend geval, de opmerkingen van het slachtoffer) maken integraal deel uit van het strafdossier, en worden aldus verwerkt overeenkomstig het hierboven uiteengezette verwerkingskader. Onverminderd het feit dat de controle op deze verwerkingen buiten de materiële bevoegdheid van de Autoriteit vallen, merkt zij niettemin op dat, gelet op de gevoelige en hoogst persoonlijke aard van de gegevens, alsook rekening houdend met de bijzondere bescherming die strafrechtelijke gegevens genieten krachtens artikel 10 AVG, bijzondere aandacht moet worden besteed aan de wijze waarop het slachtoffer wordt gecontacteerd en aan de modaliteiten van de kennisgeving van de beslissing aan de in artikel 21 opgesomde autoriteiten en instanties, evenals aan de technische en organisatorische maatregelen die moeten worden getroffen teneinde de naleving van de gegevensbeschermingsbeginselen te kunnen waarborgen.

Men moet er immers van uit gaan dat dergelijk verbod wordt opgelegd in het belang van het slachtoffer en dat het slachtoffer de mogelijkheid wordt geboden hieromtrent opmerkingen te maken, ongeacht of dergelijk verbod is opgelegd bij een vrijheidsbenemende straf of een andere straf.

In afwachting van een definitieve regeling uitgewerkt in het toekomstige Strafwetboek, moet hiertoe een alternatief kader worden uitgewerkt. In het kader van de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf hebben de slachtoffers die wensen betrokken te zijn in de strafuitvoering van de gevangenisstraf via het invullen van de slachtofferfiche deze wens gemanifesteerd. In voorliggend kader is dit niet het geval. Het ontvangen van informatie over de strafuitvoering zonder daartoe de wens te hebben geuit, kan aanleiding tot secundaire victimisering. Echter, wanneer een verblijfs-, plaats- of contactverbod zou worden gewijzigd en het slachtoffer is daarvan niet op de hoogte, zou dit ook aanleiding kunnen geven tot secundaire victimisering. In deze lijkt het belangrijker dat het slachtoffer de mogelijkheid wordt gegeven om hier tussen te komen, zelfs indien het deze wens niet heeft kunnen uiten of dit niet zou wensen. De delicate keuze wordt hier gemaakt om het slachtoffer in wiens belang een verblijfs-, plaats- of contactverbod is opgelegd, toch te informeren van het verzoek van de veroordeelde of de vordering van het openbaar ministerie."

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

is van oordeel dat het ontwerp *an sich*, in de mate dat het geen wezenlijke invloed heeft op het bestaande rechtskader voor de tenuitvoerlegging van straffen geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen inzake de bescherming van persoonsgegevens.

Desalniettemin benadrukt de Autoriteit dat bijzondere waakzaamheid geboden blijft, gelet op de gevoelige aard van strafrechtelijke gegevens en de betrokkenheid van slachtoffers, met name in het kader van de totstandkoming van het toekomstige Strafwetboek.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur